

forholdet med Forbehold af, at Mesteren holdes stadsløs. Det er en Sætning, som jeg fremdeles til det Sidste vil fastholde, og jeg fastholder ogsaa Saabet om, at den vil vinde Thingets Bifald. — Jeg har dernæst tilladt mig at stille et Underændringsforslag til det samme Forslag, om hvilket jeg vil indbrømme, at det maaske tilbørligt ikke er nødvendigt, men som jeg dog mener kan bidrage til at klare forskellige Tvivle, som ellers kunde opstaa, og som tillige paa enkelte Punkter kan indføre en bedre Ordning, end Tilfældet vilde være, hvis det ikke kom med. Naar jeg har stillet det alene, er det begrundet i, at jeg ikke har havt Leilighed til at forhandle med Udvalgets øvrige Medlemmer; derimod har jeg forhandlet med den høitærede Minister, som jeg har Grund til at antage ikke har nogen Indvending imod det. Underændringsforslaget gaar ud paa for det Første udtrykkelig at udtale, at denne Erklæring af Øvrigheden eller Tilkendegivelse af, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at have Kontrakten, kan paaklages til en højere Øvrighed ligesom alle andre Øvrighedsafgjørelser, og har dernæst den positive Bestemmelse, at denne Paaklage skal finde Sted inden en bestemt Frist, efter at det er meddelt den vedkommende Part, at den paagjældende Myndigheds Afgjørelse er falden. Det er i begge Parters Interesse, fordi det er ønskeligt, at ikke Mesteren og Lærlingen paa ubestemt Tid skulde kunne holde Forholdet svævende og forbeholde sig mulig Paaklage af den trufulde Afgjørelse, hvorved de begge vilde kunne holdes hen i Uvisshed. Derfor har jeg tilladt mig at foreslaa, at der skulde sættes 14 Dage som en rimelig Græns, inden hvilken de skulde have iværksat det Fornødne til Paaklagen. — Dernæst er der et andet Punkt, som jeg ogsaa tror, det vilde være ønskeligt positivt at slaa fast, nemlig, at, selv om Lærlingen ved Underøvrighedens Afgjørelse er kjendt berettiget til at fordrø Kontrakten hævet — han kan jo ikke strax løbe sin Vej af den Grund — skal han, medmindre Mesteren selv samtykker i den stedfundne Afgjørelse og erklærer sig at være fornøjet dermed, vente til Udløbet af den Frist, inden hvilken Mesteren har Afgang til at paaklage, inden han kan gjøre gjældende, at han nu er berettiget til at fordrø Kontrakten hævet. Det er forsaavidt en udtrykkelig Tilkendegivelse, som jeg har ment, det kunde være ønskeligt at føie til. Det er, hvad jeg har at bemærke med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 5 med tilhørende Underændringsforslag, og hvad dertil hører. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 6 skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at vi have anset det for ønskeligt at træffe en Sønning mellem offentlige og private Sager saaledes, at de Sager, der ere offentlige, skulle behandles som offentlige Politisager. Det kunde jo tænkes med Hensyn til § 2, og derfor have vi ment, at det vilde være det Rigtigste at have en udtrykkelig Bestemmelse

derom, men iøvrigt indeholder Forslaget intet Nyt. Det er jo det Samme, som blev vedtaget ved 2den Behandling, at Sagerne skulde være private Sager, og at ligeledes Erstatningen skulde bestemmes, naar Parterne ere enige derom, ved Dommerens Stjøn. Med disse Bemærkninger skal jeg, tillade mig, at anbefale Ændringsforslaget og Underændringsforslaget til det høje Thing.

Ørenbøll: Jeg kan aldeles tiltræde samtlige de af Udvalget eller enkelte af dets Medlemmer stillede Ændringsforslag undtagen Ændringsforslaget under Nr. 5, og jeg skal derfor i de Bemærkninger, jeg har at gjøre, alene indskrænke mig til dette Ændringsforslag. Det var mig en Skuffelse, og jeg tror ganske vist ogsaa det ærede Udvalg, at det Ændringsforslag, som Udvalget ved forrige Behandling havde stillet i samme Retning som Ændringsforslaget under Nr. 5, blev forkastet, og det kan ikke Andet end glæde mig, at det ærede Udvalg paany har taget dette Spørgsmaal op, saameget mere som det forekommer mig at være en aldeles nødvendig Bestanddel af den foreliggende Lov, at der, som den ærede Ordsfører nys sagde, i Humanitetens Interesse er en Mulighed for, at en Lærling kan slippe ud af et Lærlingeforhold. Det er Noget, som det forekommer mig ikke paa nogen Maade kan undværes i det foreliggende Lovforslag. Jeg kan kun beklage, at Ændringsforslaget, saaledes som det forelaa forrige Gang, ikke blev vedtaget, da jeg har meget væsentlige Betænkkeligheder ved Ændringsforslaget i den Form, hvori det nu foreligger. Naar man læser Ændringsforslaget, vil man se, at der staar deri, at Lærekontrakten kan have mod Erstatning, naar der foreligger særegne ved Lærekontraktens Indgaaelse uforudsete Omstændigheder, som gjøre en Forandring i Lærlingens Uddannelse og Bestemmelse for Fremtiden ønskelig. Dertil kommer jo Bestemmelsen om Maaden, hvorpaa disse forskellige og vigtige Spørgsmaal skulle afgjøres, idet dette skal ske ved en Erklæring fra Øvrigheden. Det første Spørgsmaal, der her frembyder sig, er ganske naturlig det: hvad skal man — man sætte sig nu i Øvrighedens Sted, som jo er den, der skal afgive en saadan Dom — forstaa ved særegne og uforudsete Omstændigheder. Særegne Omstændigheder ere jo det Modsatte af almindelige Omstændigheder. Naar der saaledes foreligger almindelige Omstændigheder som imidlertid ikke ere forudsete ved Lærekontraktens Indgaaelse, kan Paragrafen ikke gjælde, det er jo klart. Derfor det viser sig, at Lærlingen er besjælet af en ganske overordentlig Ulyst til den Virksomhed, han er kommen ind i, kan man godt sige, at det ikke er forudset ved Kontraktens Indgaaelse, men det er ikke nogen særegen Omstændighed. Det er i det Hele taget visnok umuligt at angive, hvad og hvilke Regler Øvrigheden